

АТОМНИК України

№34 (612) 23 серпня 2012 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

24 СЕРПНЯ — ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ. ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ СПІЛЧАНИ. ЩАСТЯ ЗДОРОВ'Я, ДОБРА І ЩЕДРОЇ ДОЛІ!

Ти будеш жити, Україно, країно щастя і добра!

День Незалежності — головне державне свято України. 24 серпня 1991 року — ця визначна дата навіки ввійшла в історію молодої держави, розпочавши новий етап становлення і самостійного розвитку України як члена світового співтовариства. Незалежним є той факт, що розбудова нашої країни, її власного державотворення, національної економіки, піднесення культури й духовності, є незворотним процесом.

Чимало вже зроблено, але багато ще треба докласти спільніх зусиль на благо рідної землі, для покращення добробуту кожного громадянина України.

Працівники національного атомно-енергетичного комплексу за 21 рік історії незалежності країни показують зразки сумлінної і наполегливої праці, безперебійно забезпечують співвітчизників життєдайною електроенергією і теплом. Прагнення своєю копіткою повсякденною роботою наблизити краще майбутнє нашої Батьківщини єднає трудівників багатьох сфер діяльності — співчленів Атомпрофспілки.

Справа всіх і кожного з нас, співгromадян України, мобілізувати всі сили заради створення вільного, справедливого, солідарного суспільства, потужної незалежної держави, зорієнтованої на людину як найвищу соціальну цінність відповідно до конституційних засад.

Засмітиться небо сонячним
розмасем
І нап'ється сонця у саду калина,
І духмяні трави росами заграють,
Заспіває серце пісню про Вкраїну!
Хай воно розкаже світу
Про ранкову зорю,
Про волошки синьоокі у гаю,
Про сорочку-вишиванку,
Що неначе оберіг,
Соловейка, що до ранку
Наспіватися не міг!
І нехай незгасне зіронька ранкова,
Хай твоєї долі вдача не покине,
Будь благословенна, земле
калинова,
Найдорожча в світі, рідна Україна!
Ти одна розкажеш світу
Про ранкову зорю,
Про волошки синьоокі у гаю,
Про сорочку-вишиванку,
Що неначе оберіг,
Соловейка, що до ранку
Наспіватися не міг!

(Із «Пісні про Україну» —
Нataliї МАЙ)

Сильний голос Ольги УДОВИЧЕНКО зачарував усіх
гостей фестивалю на РОЦ «Біле озеро» (ВП РАЕС)
(Матеріал читайте на 4-й стор.)

Акція діє з 18.06.2012 по 31.08.2012 включно
по всій території України (тільки для повнолітніх).
Переможці акції будуть визначені згідно
офіційного регламенту рекламної акції**.

* з 18.06.2012 по 31.08.2012 включно розовая плата за надання кредиту по
продукту «Кредит, готовий до розгляду в межах України», знижена з 3% до 0%, при
указаних кредитних договорах в Україні. ** Офіційний розпорядник по зоні: «Відкритий
кредитний розграш» 2012 р. обмежений зверненнями 2012 р. за адресою: м. Київ,
вул. Велика Васильківська (Червоногірська), 72, 9-й поверх, офіс № 4.

АКЦІЯ «СПРОБУЙ КРЕДИТИ, КОЛИ ЦІНИ ТАНУТЬ!»*

ВИГРАЙ ОДИН ІЗ ПРИЗІВ:

**ПУТІВКА НА 2-Х
НА МОРЕ**
**3 ЦИФРОВИХ
ФОТОАПАРАТИ**

ОТРИМАЙ КРЕДИТ

- До 35 000 грн.
- На строк до 36 місяців
- Без застави та поруки
- Без разовоГ плати за надання кредиту

м. Южноукраїнськ, вул. Леніна, 13
(будівля ательє «Елькатро»);
тел.: (067) 216-44-72

Детальна інформація про умови акції та розіграш призів:
0-800-508-707 www.KreditMarket.ua

(дзвінки зі стаціонарних телефонів у межах України безкоштовні,
з мобільних — за тарифами мобільного оператора)

ТОВ «Фінансова Компанія «Центр Фінансових Рішень» (ТМ «КредитМаркет»). Свідоцтво Держфінпослуг України від
19.03.2009 серія ІК №55. Ліцензія Держфінпослуг України від 11.01.2012 серія АВ № 580561.

Усфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерговугілля України, МНС, Мінприроди, Мінохорони здоров'я України тощо <http://www.atomprofspilka.info>

26 СЕРПНЯ — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

Шановні спілчани!

Широ вітаю вас з професійним святом — Днем шахтаря! Ви присвятили своє життя важкий, одній із найгероїчніших мирних професій, котра поєднує у собі неабиякі знання і досвід, мужність і відданість справі. Ваша щоденна свідома, копітка праця, за нинішніх складних умов, сприяє вирішенню стратегічно важливих завдань з розвитку вітчизняного атомно-енергетичного комплексу — гаранта енергетичної та економічної незалежності країни, підвищення благополуччя українського народу.

Сердечна вдячність усім працівникам, які відзначають своє професійне свято. Честь і слава ветеранам, які започаткували славетний трудовий літопис підприємств уранової промисловості, включаючи шахту «Восток-Руда». Щирі вітання молодій гірницькій зміні, наснаги у праці і вірності добрим традиціям старших поколінь.

Особлива шана профспілковим працівникам та активістам всіх рівнів, які прагнуть свою діяльність забезпечити гідний рівень життя працівників і їхніх родин.

Дорогі колеги, друзі!

Від усієї душі бажаю вам міцного здоров'я, безпечної шахтарської праці, щастя, добра та нових життєвих і професійних успіхів!

З глибокою повагою

Голова Атомпрофспілки України Валерій МАТОВ

«ГОРЖУСЬ СВОЕЙ РАБОТОЙ»

В преддвері Дня шахтера редакція газети обратилася к работникам Ингульской шахты ГП «Восточный горно-обогатительный комбинат» ответить на вопросы:

1. Что для Вас значит работа на шахте?
2. Вам знакомо чувство гордости за свою шахту, горніцьку професію?
3. Как будете отмечать свой профессиональный праздник, какие традиции?

Андрей СЕЛИВАНОВ, проходчик-взрывник:

1. Прежде всего, работа — это достаток и возможность нормально жить для меня и моей семьи. Это какая-то ответственность, в первую очередь перед собой и перед людьми, с которыми работаешь. Для большинства из нас шахта — это как бы второй дом, хотя, конечно, здесь все по-другому. Подземный труд очень отличается от работы на заводе. Здесь каждый должен делать свое дело, поскольку бригада большая, мы работаем звенями. Если у нас есть взаимопонимание, взаимовыручка, то и работа ладится. Мы вместе проводим по 11—12 часов, включая время приезда и отъезда с работы, это больше, чем дома. Как говорится, не один пуд соли съели. Вообще, работа на шахте мне нравится.

2. Шахтерский труд, я считаю, достаточно пре-

Андрей СЕЛИВАНОВ

Михаил ГРЕБЕНЮК

Виктор ГРУДІК

ЦІРІ ВІТАННЯ СОЦІАЛЬНИМ ПАРТНЕРАМ

**Колективу Міністерства енергетики та вугільної промисловості України
Шановні колеги!**

Сердечно вітаю вас із піввіковим ювілеєм від дня заснування Міністерства!

Ваша місія у структурі центральних органів виконавчої влади — важлива і відповідальна. Адже саме ви, реалізуючи завдання і функції держави з розвитку паливно-енергетичного комплексу, що має визначальний вплив на стан економіки у країні, на розв'язання проблем соціальної сфери та рівень життя людей, робите свій внесок у енергетичну і національну безпеку України.

Приємно відзначити, зокрема, безумовну пріоритетність у збереженні й піднесені потенціалу атомно-промислового енергокомплексу у схваленому Міністерством проекті оновленої Енергетичної стратегії України на період до 2030 року.

Вірю, що робота Енергетичного відомства із упровадження сучасних методів господарювання та управління, формування інвестиційної політики має високу і благородну мету — забезпечити стабільну діяльність підприємств галузі, добробут її працівників — на благо рідної Батьківщини.

Щиро бажаю керівництву Міністерства, працівникам і ветеранам, спілчанам первинної організації профспілки невичерпної енергії, творчої наслаги і задоволення від реалізації всіх планів і задумів. Здоров'я усім вам і вашим рідним, щастя, мури і добра!

З побагою

**Голова Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України
Валерій МАТОВ**

26 СЕРПНЯ — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

«ГОРЖУСЬ СВОЕЙ РАБОТОЙ»

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

3. Последние несколько лет обязательно встречаемся с друзьями-шахтерами, причем и с теми, которые уже не работают. Есть что вспомнить и о чем поговорить. Обязательно стараемся приходить с семьями. Поздравляем друг друга. Сейчас хочу пожелать коллегам здоровья, здоровья и еще раз здоровья, а также всяческих успехов в нашем нелегком деле. Хочу пожелать успехов и дальнейшего развития нашему предприятию, потому что все здесь взаимосвязано.

Михаил ГРЕБЕНЮК, проходчик Ингульской шахты, работает на предприятии с 1998 года:

1. Работа, это, прежде всего, заработка, стабильность и уверенность, неплохой доход для моей семьи. По меркам Кировограда у нас хорошая заработная плата, все зависит от того, как мы работаем. На жизнь нам хватает, мы можем удовлетворять свои потребности в большой мере. Только что приехали на свою машине с моря, где хорошо отдохнули.

2. Это было всегда. Гордость за шахтерский труд у нас в крови. У меня дед (к сожалению, уже покойный), Георгий Гребенюк, работал на шахте, кавалер «Шахтерской славы», награжден орденом Трудового Красного знамени. Мои отец и мать тоже трудятся на Ингульской шахте, здесь же работает и родной дядя, так что поводов гордиться званием шахтера у нас предостаточно, ведь мы — шахтерская династия.

3. Конечно, всех коллег поздравляю с нашим праздником, хочу пожелать здоровья, стабильности, меньше нервничать по пустякам, успехов в работе, ведь если все ладится на работе, то и в жизни все будет хорошо. А празднуем наш

семейный праздник мы дома. Собираемся у отца, Виктора Георгиевича, тут в Кировограде. Есть кого поздравить и с кем посидеть за столом, поскольку все Гребенюки — шахтеры. Это для нас и святое, и семейное.

Виктор ГРУДИК, проходчик-взрывник:

1. Вопрос интересный. Вышло так, что я с двадцатилетнего возраста, с 1986 года, связал свою жизнь с горняцким делом. Тогда я работал на Урале. После распада СССР работы там не стало, и я, как говорят, искал себя и заработка, но судьбу не обманешь, и в 2001 году я пришел на Ингульскую шахту. Мне горняцкое дело понятно, хотя и тяжело, но это — шахта. Тут легкой работы не бывает, будь ты слесарем или проходчиком. Что говорить о работе, которая обеспечивает моей семье и семьям моих друзей стабильность и достаток. Тем более, что это постоянная работа, на одном месте, в городе, где живет твоя семья.

2. Конечно, я горжусь своей работой. Более того, у нас двойная гордость, поскольку мой сын Виталий тоже пришел работать на Ингульскую шахту. Наверное, это семейное чувство. Он давно определился с выбором профессии и сказал, что пойдет работать только на шахту.

3. Традиция в нашей бригаде простая. На День шахтера собираемся вместе на базе отдыха или на природе. Поздравляем друг друга. Если кто-то не смог приехать, обязательно поздравляем по телефону. В общем, отдыхаем активно. Для нас День шахтера — особенный праздник. Хочу поздравить с ним своих друзей, коллег и пожелать здоровья, стабильной экономики, развития нашего комбината, порядка и достатка нашим семьям.

ШАХТА — НАША СУДЬБА

Прошло 45 лет с тех пор, как специалисты и рабочие из Тернов, Желтых Вод, Средней Азии приступили к подготовке добычи урановой руды на Мичуринском месторождении Кировоградской области, недалеко от поселка Кизельбург.

Сегодня из первых работников рудоуправления-2 шахты «Северная» остались единицы, но мы обязаны помнить всех, чить их память и трудовые подвиги, беречь и почитать ныне здравствующих.

На нашем снимке — полные кавалеры знака «Шахтерская слава» из числа неработающих пенсионеров (слева направо): Николай Сидорович ГОЛОВЧЕНКО, Владимир Андреевич КОРОТЕНЬКОВ, Владимир Иванович ЛИТВИНЕНКО, Анатолий Петрович САВЧЕНКО, Юрий Петрович ГРИШАЕВ, Святослав Васильевич ФЕНДИЧ, Виктор Андреевич ПРЯДКИН, Анатолий Михайлович КОЛОДКА, Ревнір Хатмулінович ГАДІЛОВ, Виктор Михайлович ХОДАЧЕНКО, Василю Михайлович НИКУЛЬШИН. По различным уважительным причинам, отсутствуют на снимке: Виталий Алексеевич ВЕРНИГОРА, Иван Иванович МАСЛАК, Александр Сергеевич КОРОБКОВ,

Николай Михайлович НОВАК, Анатолий Алексеевич ГЕОРГІЕВСКИЙ. Так же хотелось отметить многих кавалеров «Шахтерской славы», отмеченных одним и двумя знаками отличия.

Смотря на радостные лица друзей, вспоминается трудовой энтузиазм наших бригад, веселое рабочее товарищество, былая перспектива стабильной счастливой жизни наших семей, успешное развитие шахты и комбината.

Как говорят ветераны: «Вся жизнь — это шахта, шахта — это моя судьба, шахта — это большая часть моей жизни», и все с этим согласны.

Различны и эмоции наших героев, которые они испытывали при первом посещении шахты. Георгиевского А.А. она поразила чистотой, светом, как в метро, аккуратными бетонными тротуарами, порядком. Коротенькова В.А. — большими выработками, хорошей вентиляцией. Савченко А.П.,знакомясь с выработками, отметил отсутствие их орошения и бурение скважин без добавления в воду олеофита.

Все говорили о хорошей социальной защите трудящихся, существовавшей на шахте. Нуждаю-

щиеся в жилье работники получали общежитие, а через 2–4 года — квартиры, осуществлялось бесплатное амбулаторное или стационарное лечение. Велось бесплатное обучение рабочим специальностям, передовики производства поощрялись премиями и профессиональными наградами. Все желающие оздоровлялись в санаториях и домах отдыха. Летом каждые выходные служебный транспорт бесплатно ввозил трудящихся рудоуправления на базу отдыха «Горняк», где за символическую плату отдахищие получали хорошее трехразовое питание и веселую культурную программу. В этой обстановке создавались новые счастливые семьи, росли наши дети.

Так как в рудоуправлении не было (и нет до сих пор) культурного центра, торжественные мероприятия, праздники и вручения наград проводились то в Доме политпросвещения, то в ДК «Радиозавода», то в Кировоградском театре или филармонии. У многих кавалеров знака «Шахтерская слава» дети продолжают дело отцов. Сын В.И.Литвиненко — заслуженный бригадир буровиков. У Р.Х.Гадилова сын — заместитель начальника участка. А.А.Георгиевский, как горноспасатель, приходил на выручку шахтерам, а его сын, работая в МЧС, также спасает людские жизни.

Все наши ветераны шахты в это нелегкое время желают современному поколению горняков дольше оставаться молодыми и здоровыми, любить свою профессию, крепкой кровли и стабильности в работе, выполнять поставленные планы, получать хорошую зарплату, иметь перспективу в жизни!

**Борис ШУМИХИН,
председатель совета
ветеранов Ингульской шахты,
фото Михаила СТЕПАНЯНА.**

можно сказать. Уезжать из дома немного грустно, но вот заходишь в автобус, видишь эти лица — и настроение улучшается. Ведь коллеги — это вторая семья! Говоря об условиях нашей жизни, отмечу, что кормят нас хорошо. Живем в общежитии в г. Малая Виска. Там для горняков созданы комфортные условия: в комнатах новая мебель, телевизоры, постоянно в наличии горячая и холодная вода. Спасибо руководству шахты и профкуму — оборудовали спортзал. Это помогает разнообразить досуг. Ощущаю гордость от того, что работаю на шахте, которая отрабатывает крупнейшее в Европе месторождение урановых руд. Эх, вот бы еще наши зарплаты отвечали европейскому уровню! Желаю всем коллегам-горнякам стального здоровья и счастья!

Шахтеры — ребята отличные, вожу их по этому маршруту вот уже второй год, приятно с ними иметь дело, — говорит Александр СИМОНОВ, водитель с 30-летним стажем, житель пгт Смолино. — Я уважаю нелегкий шахтерский труд и поздравляю работников всех шахт ВостГOKа с профессиональным праздником! Хочу пожелать им крепкого здоровья и благополучия в семьях!

**Подготовила
Елена БОРОВКОВА,
фото Михаила СТЕПАНЯНА.**

Дорожим горняцким коллективом

Роботники Новоконстантинівської шахти (слева направо): Н.ЖДАНОВ, А.ТЕРЕЩЕНКО, Д.КРАСНОЧУБ, С.ЛИСАНЕНКО, А.ПУЗЫРЕЙ, Ю.ХОМАНЬ, В.ПАСТУХОВ, М.ПОВСТЯНОЙ, С.ЮЗВА, Н.ОДУДЕНКО, Д.КУБАРЕВ.

Каждую п'ятницу в город Желтые Воды прибывает красивый ярко-синий автобус. Его пассажири — роботники Новоконстантиновской шахты, которые возвращаются после трудовой недели домой, чтобы отдохнуть и пообщаться с родными. А в ночь на понедельник снова отправляются на недельную вахту. В одну из пятниц корреспонденты газеты подготовили им сюрприз, встретив горняков по приезду в город. Хоть и не с «хлебом-солью», зато с фотоаппаратом и диктофоном!

Так уж расположена Ново-константиновка, что дорога на работу — это немалое расстояние, которое преодолевают горняки — жители Малой

— На Новоконстантиновской шахте работаю уже год, — рассказывает Максим ПОВСТЯНОЙ, проходчик-взрывник участка № 16. — Дома ждут родители, жена, пятилетний сын. Хочется быть к ним поближе, но что поделаешь. Так судьба распорядилась, что работать приходится вдали от дома. Каждый приезд — как праздник. Семья с нетерпением ждет после рабочей недели домой своего главного кормильца! Верим в перспективы развития Новоконстантиновской шахты, комбината в целом и надеемся на лучшее. Желаю коллегам повышения зарплаты и здоровья крепкого, чтобы успешно доработали на шахте до пенсии!

Данил КУБАРЕВ, заместитель начальника участка горно-капитальных работ, на Новоконстантиновке трудится уже четыре года. В отличие от коллег, имеющих опыт работы на шахтах в Желтых Водах и Смолино, это первая его шахта.

— Мне всегда хотелось быть горняком, — рассказывает Данил. — Получил образование, пошел на работу. И вот — я горняк. Вспоминаю свой первый спуск. Ощущения были — как на «американских горках»! Или, как в кинотеатре 5D!

За время работы не только не разочаровался в выборе профессии, но даже могу сказать, что с каждым годом она мне все больше нравится! Это работа для настоящих мужчин. А работая рядом с настоящими мужчинами, понимаешь, что такое жизнь и ценишь ее. Коллектив наш состоит из представителей разных городов, но он уже устоялся. Все попртерлись, сработались, хорошо знаем друг друга. Знаем, кто чего стоит. В общем, коллектив у нас хороший. В День шахтера хочу пожелать коллегам успешного труда, достойной зарплаты, чтобы им хотелось идти на работу и чтобы дома их дождались.

Николай ОДУДЕНКО, проходчик-взрывник, пришел на шахту около трех лет назад, уже имея опыт работы на шахте ООО «Восток-Руда». Его ждут дома жена и две дочери.

— Думаю, в такой ситуации, когда приходится работать вдалеке от дома, начинаешь больше ценить свою половинку, радоваться возможности побывать вместе, — говорит Николай. — В общем, нет однозначности, не надоедаем друг другу. И это хорошо. А что касается коллектива, то он у нас отличный! Ребята — настоящие казаки, уже родные,

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

СВЯТО У ЧОРНОБИЛІ

у Чорнобилі з нагоди 21-ї річниці Незалежності України відбулися культурно-масові заходи. У Будинку культури ДСП «Чорнобильський спецкомбінат» розгорнута виставка робіт аматорів, працівників зони відчуження, на якій, практично, були представлені всі види прикладного мистецтва.

Під керівництвом Тамари Борисенко та Леоніда Одночко учасники гуртків прикладного та образотворчого мистецтва у вільний від роботи час готували свої нові витвори. Разом з досвідченими рукодільницями, такими як Ніна Гордієнко, Марія Кіфорук, Світлана Бідана та Світлана Михайлюк, свої роботи виставили Ольга Чаплюк, Яна Бурдужан, Тетяна Рубанова. Не відстали від рукодільниць і представники образотворчого мистецтва, а саме Наталія Пояркова, Олена Гаріна, Валентина Анопреєва. На виставці були натюрморти, пейзажі, графіка, розміщені роботи з рукоділля, а це й картини, вишиті хрестиком, глайдю та бісером, вишиті узорами скатертини та рушники, плетені жіночі прикраси, в'язані серветки та домашні дерев'яні та керамічні прилади, розмальовані різноманітними візерунками у різних жанрах.

Особливу увагу привернула серія картин Наталії Пояркової «Жіночий погляд» та серія вишитих картин Ніни Гордієнко, а також іко-

ни та картини на релігійну тему, вишиті хрестиком та бісером вмілми рукаами Тамари Борисенко, Марії Вербич та Світлани Михайлілок.

За традицією, до Дня Незалежності України відбувається урочистий концерт, в якому взяли участь члени вокального гуртка під музичним та художнім керівництвом Тамари та Костянтина Борисенків. Відкрив концерт незмінний ведучий Олександр Дем'яновський, який привітав гостей зі святом.

Урочистості концерту надала пісня «Україна» у виконанні Сергія Горбаня. На сцену Будинку культури, яка була оформленна у національному стилі, один за одним виходили вокalistи — Тамара Борисенко, Володимир Крачковський, Тетяна Яковенко, Алла Прищепа, Сергій Вишнявський, Люд-

мила Мірошниченко та Тетяна Потапенко. Особливо до вподоби гостям концерту були народні пісні у виконанні творчого колективу «Соколи» СМСЧ-18 Тетяни Потапенко, Людмили Мірошниченко та Тараса Пірановського, одягнених у національне вбрання.

Не залишили без оплесків і артистку розмовного жанру Ніну Бусол, яка у притаманній їй манері розказувала гуморески відомих українських письменників.

По закінченні концерту присутні бурхливими оплесками віддачали учасників за їх талант, привітали квітами, побажали творчого нахнення та висловили надію на наступну зустріч.

Геннадій МИХАЙЛЮК,
проводний експерт
Чорнобильської
об'єднаної організації
профспілки

Мій Гімн Україні

Україно, свята музя,
Батьківщино ти моя.
Древо є твоє слов'янським,
А коріння скіфським є.
Україно, рідна мати,
Руська наша ти земля.
Від Аскольда ти держава,
Не племенів об'єднання.
Володимир, князь великий,
Похрестив язичну Русь
У світі знаною ти стала,
Київська держава Русь.
Як хотілось, так не сталось,
І розпалась княжа Русь
Із-за чвар поміж князями
За престол у Києві.
Важко стало жити народу
На розшматованій землі.
Розділили Україну
Нових кордонів стовпці.
Соборна моз Україно,
Складна історія твоя.
Пережила ти гніт від хана,
Короля, царя, султана
Від боротьби за

владарювання
братья по крові, Україно,
теж страждання.
Шлях здолала ти тернистий,
Йшла до злуки згубні віки.
Все скінчилось,
Коли пута чужі владні доби.
Час настав, тепер всі разом
Обійтися братам.
Але ні, цього не сталось,
Порозумітися не легко воякам.
Україно, рідна ненько,
Помирії своїх синів.
Хай простять один одному
За події тих років.
Хай Дніпро, наш сивий батько,
Води чисті нам несе,
Хай з'єднає серця наші
Сходу й Заходу в одні.
Заживемо тоді крає,
Ніж живемо ми тепер.
Справоюмо, щоб наш ужинок
Був благатшим за тепер.
Розквітай, моз країно,
Будь щасливим мій народ.
Господь Бог завжди з тобою,
Тільки не гриши, народ.

Б. Г. ВОЛОШИН,
член Атомпрофспілки

УРЯД УХВАЛИВ ЧОРНОБИЛЬСЬКУ КОНЦЕПЦІЮ

Зона незбалансованого фінансування

Кабінет Міністрів України ухвалив Концепцію реалізації державної політики у сфері розвитку діяльності в окремих зонах радіоактивного забруднення унаслідок Чорнобильської катастрофи.

Метою урядового розпорядження (№ 535-р від 18 липня 2012 р.) є: «визначення напрямів і пріоритетів організаційної, виробничої, науково-технічної, природоохоронної та іншої діяльності у зоні відчуження, що спрямовується на мінімізацію екологічної небезпеки та збереження природних багатств, матеріальних, духовних і культурних цінностей, забезпечення стійкості і біорізноманіття її екосистем та використання території зони відчуження у господарських цілях».

За словами голови Чорнобильської об'єднаної організації профспілки Миколи Тетеріна, «це добре оправданий, професійний документ, що опирається на базові закони і нормативні акти, розроблені ще за Мінчорнобилем та з часів створення Адміністрації зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення. Нова Концепція уточнює завдання, що виникли у процесі нашої діяльності. Її було погоджено нашою профспілковою організацією і за нею ми плануватимемо свою діяльність».

Проте, є «але». Як відомо, існує декілька десятків програм «чорнобильського» спрямування, серед яких лікування онкозахворювань, наукові дослідження, міжнародний фонд «Укриття» тощо. І там справді, як зазначається у Концепції, «фінансування передбачено за рахунок коштів не лише державного бюджету — грантів, подарунків, благодійних внесків та інших засобів, у тому числі отриманих у результаті реалізації окремих видів діяльнос-

ті на території зони відчуження».

Однак програма зі зняття Чорнобильської атомної електростанції з експлуатації та діяльності, що проводиться у зоні відчуження, тут переважне число робіт стовідсotкою фінансується з державного бюджету.

— І фінансується недостатньо, — зазначає Микола Тетерін. — Цього року ми знову будемо захищати свій бюджетний запит. І передбачаємо, що учергове нам дадуть уяві менше тих коштів, що ми потребуємо.

Хоча у запиті ми вказуємо точні розрахунки, підготовлені безпосередньо фахівцями підрозділів, конкретні кошти для проведення цими підприємствами необхідних заходів з державної програми. Міністерство фінансів наче не ставить їх під сумнів, однак пояснює «об'єзання» кошторису у дивній спосіб. Наприклад, що ВВП наступного року в Україні зросте на три відсотки, тому коштів на наступний рік нам буде виділено на рівні поточного.

Що це для нас означає? Доведеться або скорочувати працівників, або «урізати» програму заходів. Адже зростає інфляція, зрос-

тають ціни, особливо на енергоносії.

Від недофінансування, насамперед, страждає соціальна сфера. На сьогодні на основному підприємстві зони відчуження — «Чорнобильському спецкомбінату», де працює 2,5 тисячі осіб, накопичилося 6 млн. зарплатних боргів, виплат на оздоровлення немає. У цілому на фінансування завдань зони відчуження до кінця року не вистачає 18 млн. гривень.

Профспілкова організація цього року двічі зверталася до Кабінету Міністрів з листом про критичний стан підприємств зони відчуження. Постійно звертає увагу урядовців на те, що необхідно збільшити фінансування, насамперед, на «соціалку». У зоні відчуження працюють за вахтовим методом. Працівники перебувають по 15 діб поза домівкою, ім необхідно надати житло, нагодувати, привезти на вахту, довезти на робочі місця тощо. Вартість харчування не підвищується три роки поспіль, вони не просто «поганеньке» — не відповідає нормам.

Звичайно, страждає і виробництво. Застаріла техніка, уся підлягає списанню. Возимо радіоактивні відходи КрАЗами 1986 року. З часів аварії жодного новенького самоскада не купували. Базуються ці «розвалихи» у Пріп'яті, запчастин до них теж немає. Тільки дивувшися, як наші люди у таких умовах ще можуть працювати. Поки що справляємося. На щастя, немає хоч змін керівництва. Роботами у зоні відчуження незмінно керує Холоша Володимир Іванович, тепер голова Державного агентства України з управління зонами відчуження. Маємо надію, що працюватимемо з ним і надалі. Могли б робити більше і краще. Однак працювати за таких умов стає дедалі важче.

Лілія СОКОЛОВА

Довідково:

Реалізувати Концепцію передбачається у період до 2017 року «шляхом максимального застачення кваліфікованого персоналу Чорнобильської АЕС та інших підприємств зони відчуження, у тому числі підприємств, які провадять діяльність на етапах будівництва та експлуатації об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами».

З цією метою передбачено «удосконалення захисних бар'єрів, зміцнення гідротехнічних споруд, заходи щодо зниження ризику лісових пожеж у зоні відчуження, щодо зменшення обсягів міграції радіоактивних речовин за межі зони під час екстремального вітру, урагану, смерчу, зменшення обсягів техногенно-розвідування радіонуклідів».

Передбачається розвиток виробництва, пов'язаного з дезактивацією обладнання та матеріалів, що перебувають у зоні відчуження, з метою їх повернення в господарське використання, опрацювання питання про розміщення плавильного виробництва для отримання металу для виготовлення контейнерів (бочок) для зберігання радіоактивних відходів. А також зняття Чорнобильської атомної електростанції з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему і будівництво у зоні відчуження комплексу об'єктів для поводження з радіоактивними відходами.

Розглядається можливість реалізації проекту у сфері зеленої енергетики, у тому числі розміщення вітрових і сонячних електростанцій, вирощування сільськогосподарських енергетичних культур і розміщення виробництва з переробки.

Лілія СОКОЛОВА

ЗА ПРАВА I СВОБОДИ ПРАЦЮЮЧИХ

Закон «Про зайнятість населення» — позиція профспілок

15 серпня 2012 року Президент України В.Ф. Янукович підписав Закон України № 5067-VI «Про зайнятість населення», який набирає чинності з 01.01. 2013 року.

Прийняттю закону передбачувала складна динамічна робота.

Профспілкова сторона активно включилася в доопрацювання законопроекту після його презентації Міністерством соціальної політики України у квітні поточного року. За цей час профспілковою стороною було підготовлено близько 200 пропозицій щодо змін та доповнень, більшість з яких розробниками законопроекту було враховано.

Активну позицію займають представники ФПУ на чолі з заступником Голови ФПУ Кондрюком С.М. під час роботи в складі робочої групи, створеної Комітетом Верховної Ради з питань соціальної політики та зайнятості при доопрацюванні законопроекту до другого читання. Шляхом пошуку компромісу вдалося врегулювати більшість нагальних проблем ринку праці в Україні.

Разом з тим, при голосуванні у Верховній Раді депутатами затверджено норми статті 39 щодо регулювання діяльності суб'єктів господарювання, які наймають працівників для подальшого виконання ними роботи у іншого роботодавця, що суттєво відрізняється від профспілкової редакції. При цьому вдалось закріпити суттєві обмеження застосуванням такої форми найму та встановити низку зобов'язань для роботодавця-посередника. Тепер завдання — залишити максимальну реалізацію таких обмежень і зобов'язань.

З метою вивчення світового досвіду співпраці державних служб зайнятості та приватних агентств наймуючи ФПУ разом з Фондом ім. Фрідріха Еберта у жовтні 2012 року проведуть в Україні міжнародну науково-практичну конференцію з питань протидії поширенню нетипових форм зайнятості та стратегії профспілок з цього питання. У роботі кон-

ференції візьмуть участь представники країн СНД, сторін соціального діалогу, провідні наукові фахівці України, представники центральних органів виконавчої влади, експерти, інші зацікавлені сторони. Рекомендації конференції будуть використані при опрацюванні нормативно-правових актів, що необхідно буде прийняти Кабінету Міністрів України

ОЛІМПІЙСЬКА НАДІЯ ЕНЕРГОДАРА

ЗАВЕТНАЯ МЕЧТА РАИСЫ

Две недели назад в Лондоне погас Олимпийский огонь, еще не утихли спортивные страсти, а уже 29 августа стартует новый мировой спортивный форум — XIV Паралимпийские игры — соревнования для людей с ограниченными возможностями (спорт инвалидов). Примут участие в Играх 4200 спортсменов из 160 стран мира, которые в течение двух недель разыграют 503 комплекта наград в 20 видах спорта.

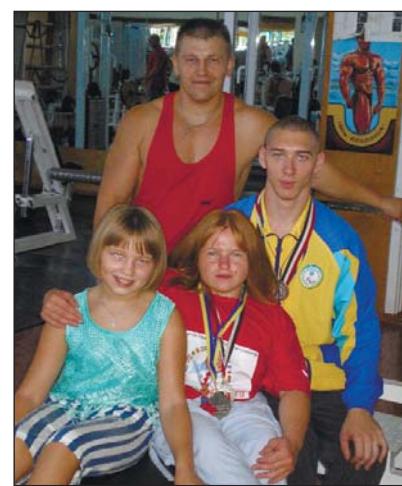
Украина занимает ведущие позиции в развитии паралимпийского спорта и в пятый раз самостоятельной командой будет принимать участие в Играх. В составе нашей делегации 155 спортсменов, представители двенадцати видов спорта. Среди них и пауэрлифтингистка Раиса Топоркова. Тот факт, что женственная спортсменка во второй раз примет участие в Играх — большое событие для Энергодара и славного коллектива Запорожской АЭС.

Раиса Топоркова (на снимке — в центре со своим тренером и коллегами по команде) — мастер спорта Украины международного класса по пауэрлифтингу. Родилась 18 февраля 1986 года. Участница Паралимпийских игр 2008 года в Пекине, заняла там четвертое место. Серебряный призер чемпионата мира (2006 год), чемпионка Европы среди юниоров (2005 год) и серебряный призер (2005, 2007 годов). Чемпионка Евразии (2011 год). Многократная чемпионка и рекордсменка Украины. Тренер — заслуженный тренер Украины С.М. Кумейко.

Тренистым был путь девушки к спортивным вершинам. Судьба Раисы чем-то напоминает сюжет мелодрамы со счастливым хэпби-эндом. Сельская девочка, инвалид детства, из неблагополучной, многодетной семьи, сидевшая на городском рынке в надежде на подаяние, за несколько лет покорившая спортивные вершины.

— Если честно, то я не стыжусь этого факта своей биографии, — признается Раиса, — иначе я никогда бы не встретила Сергея Михайловича Кумейко, моего тренера, и не занималась бы спортом.

Эта судьбоносная встреча произошла на энергодарском рынке 13 декабря, а двадцать третьего Рая пришла в трени-

ровочный зал, где С.М.Кумейко занимался с детьми-инвалидами. Было ей тогда 16 лет.

— После первых тренировок тело так болело, — вспоминает спортсменка, — что казалось, не донесу ложку ко рту. Тренер подбадривал, говорил, что нужно потерпеть, организм привыкнет к новым наг-рузкам. Старалась, как могла. Потом стало легче и я полюбила этот вид спорта, поняла себя, свои возможности. Вскоре пришли и результаты.

Много помогли генеральный директор АЭС Тищенко В.А. и председатель профсоюзной организации Захаров Н.Ф. — выделили комнату, оплачивают поездки на соревнования и проведение учебно-тренировочных сборов.

За десять лет занятия пауэрлифтингом Раиса неоднократно побеждала на соревнованиях различного уровня, как в Украине, так и за границей. Гимн Украины в ее честь звучал в Египте, Португалии, Корее, Греции... Летом 2008 года на Паралимпийских играх в Пекине всего за шаг остановилась перед пьедесталом почета — четвертое место.

Но женственная спортсменка не пала духом и четыре года упорных тренировок дали свои плоды — она снова получила шанс побороться за олимпийскую медаль, которая была, есть и будет засветкой Раисы Топорковой.

МІЖНАРОДНИЙ СПОРТИВНИЙ ФОРУМ: ПІДТРИМКА СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

Под знаменем Атомпрофсоюза и «Энергоатома»

Этим летом в болгарском городе Варна состоялся 10-й Международный спортивный фестиваль трудящихся с участием команд из 19 стран мира (Болгария, Дания, Сербия, Израиль, Китай, Тунис, Мексика, Россия, Беларусь, Литва, Казахстан, Киргизстан, Азербайджан, Алжир, Черногория, Румыния, Косово, Украина), около 1900 человек.

В программу фестиваля входили соревнования по 15 видам спорта: мини-футбол, волейбол, стритбол, теннис, настольный теннис, шахматы, плавание, легкая атлетика, дартс, бридж, пляжные борьба, волейбол, перетягивание каната, боуллинг и др.

Второй раз в фестивале принимала участие сборная команда Атомпрофсоюза под знаменами ГП НАЭК «Энергоатом» в количестве 28 спортсменов (по 8 человек из ЗАЭС, РАЭС и ЮУАЭС и 4 человека из ХАЭС).

По сравнению с прошлым годом, наша команда добилась значительного прогресса, завоевав одну золотую и по две серебряные и бронзовые награды.

Наибольшего успеха добился Станислав Тилинин, который в соревнованиях по борьбе на пекес завоевал первое золото для команды

НАЭК «Энергоатом». Наши волейболистки Анна Уколова, Екатерина Сухинина и Татьяна Дыновская в составе сборной завоевали серебро в пляжном и бронзу в классическом волейболе среди женщин. Пловцы Максим Усатенко и Алексей Гайдук заняли 2-е место в эстафете 4x50 м вольным стилем и 13-, 16-е места соответственно в личном первенстве на дистанции 50 м вольным стилем.

Теннисисты Валерий Гончар и Виталий Коломиец в парном разряде заняли 5-е место, а в одиночном

Фізкультурники ОП ЮУАЭС в складі сборної команди Атомпрофсоюза

— вошли в число 16 и 8 лучших теннисистов турнира.

В легкоатлетическом кроссе у мужчин на дистанции 3 км Александр Бурцайло финишировал 19-м из 29 участников, а Анна Уколова на дистанции 1 км — 14-й из 21.

По итогам трех дневных соревнований сборная команда НАЭК «Энергоатом», принимая участие в 8-ми видах спорта из 15-ти, финишировала в числе лучших и завоевала

6-е место, уступив физкультурникам трудовых коллективов из Болгарии (АЭС «Козлодуй», Беларусь (Белорусский профсоюз рабочих), России («Атом — спорт»), Израиля (СК «Хапоэль») и Китая («Рабочий центр по международному обмену»).

Участие нашей команды в Международном фестивале стало возможным благодаря организации и финансированию администраций и профсоюзных комитетов НАЭК «Энергоатом» и ОП АЭС, которые представляли их работники.

Участники выражают благодарность президенту ГП НАЭК «Энергоатом» Ю.А. Недашковскому, председателю профкома А.В. Лычу, генеральному директору ОП ЮУАЭС В.В. Киму и многим другим руководителям разных рангов за оказанное доверие представлять свои трудовые коллективы на Международных форумах.

Сборная команда Атомпрофсоюза — серебряный призер турнира по пляжному волейболу.

ТВОРЧА МОЛОДЬ МИСЛИТЬ ЕКОЛОГІЧНО

Зіркове «Біле озеро»

Всеукраїнський молодіжно-мистецький соціально-екологічний фестиваль «Біле озеро» знову зібрав на поліські землі обдаровану і творчу юні, не байдужу до проблем довкілля, проблем молоді. Для молодих, талановитих виконавців, які з'їхалися сюди з усіх куточків України, — це хороша нагода продемонструвати свою майстерність, зробити ще один крок до її удосконалення, потусуватись із дружиною.

Тож екологічні, соціальні акції, співочі виступи, гарний активний відпочинок — усе це гармонійно поєднано у рамках фестивалю, який 12-й рік поспіль відбувається на березі Білого озера за підтримки генеральних спонсорів ДП НАЕК «Енергоатом» та Рівненської АЕС під гаслом «Молодь, мистецтво, екологія».

Це знаково, що фестиваль проходить на поліській землі, у заповіднику, поблизу якого розташована Рівненська АЕС. Атомна енергетика є найбільш екологічно чистим джерелом виробництва електроенергії. І підтвердженням цьому є діяльність нашої станції. Атомники завжди дбали і дбатимуть про довкілля, — сказав генеральний директор ВП РАЕС Павло Павлишин, вітаючи гостей пісенного форума. Він також адресував теплі слова молоді, побажавши їй успіхів і сповна реалізувати себе в житті.

А потім над чистим племом Білого озера зазвучали молоді та сильні голоси. Глядачі були у захваті від мистецтва Анни-Марії, Максима Ледіна, Маріанни Дружинець, Ярослави Бойко, Ліни Броулі. Ольга Удовченко зачарувала всіх гос-

тей фестивальної галавини виконанням пісні «Черемшина». Одними з красиць були і наші земляки з Рівного Марина Злати та Олена Назарова, гурти «Серце Дженифер» із Вінниччини та «Брат Кіндтрат» із Полтави.

Свій неповторний шарм у фестивальні виступи внесли й члени колективу спортивно-балльного танцю «Адреналін» Палацу культури РАЕС (Олександр Буднік, Марія Семенюк, Антон Павлишин, Каріна Парасюк). Бурхливими оглесками присутні нагородили Дмитра Котка, Вікторію Буханько (ПК РАЕС).

А між виступами молодих виконавців лунали заклики ведучих любити, берегти рідину природу.

— Наш фестиваль — це перший фестиваль в Україні, який через мистецтво привертає увагу молоді

до екології, формує почуття здорового способу життя, — розповідає його організатор Сергій Козицький. — А головна його мета — пошук і підтримка молодих талантів.

— Приємно, що у діягненні цієї мети нас підтримують генеральні спонсори ДП НАЕК «Енергоатом» та Рівненська АЕС. Усі роки ми відчували і відчуваємо суттєву допомогу атомників. Нас завжди гостинно зустрічають, підтримують фінансово. Для нас це дуже важливо, адже основний склад учасників — молодь, яка не має багато коштів для участі у розкручених фестивалях, — долучається до розмови член оргкомітету Галина Туліна.

— А тут, завдяки підтримці спонсорів, отримує шанс стати початковою зіркою.

Вдруге у фестивалі беруть участь молодіжна делегація із паливної компанії Росатом «ТВЕЛ».

Фестиваль не тільки здружує, а й дає змогу поділитися своїми задумами, ідеями, адже сюди щороку з'їжджається чимало яскравих особистостей.

Цього разу своєю колекцією вишиванок зачарувала всіх народна майстерність з Рівного Зоя Романова. А кожна дівчина хоч раз у житті хотіла б побути чарівною феєю природи, одягнувшись сукню, авт-

акції «Зроби Біле озеро чистим», естафети, настільні ігри, за допомогою яких пропагували здоровий спосіб життя, здійснюючи консультації для молоді з метою запобігання поширенню ВІЛ, СНІДу, гепатиту С та інших небезпечних хвороб. Традиційно на території фестивальної галавини діяли «Екомагазин» та своя валюта «еко». На неї обмінювали пакети зі сміттям, а потім купували сувеніри на згадку.

Завершилось яскраве дійство велиkim галаконцертом. Учасники пісенного форуму отримали зас-

лужені нагороди, які вручили генеральний директор ВП РАЕС Павло Павлишин, голова оргкомітету фестивалю, керівник ВІА «Кобза» Євген Коваленко та начальник управління соціального розвитку РАЕС В'ячеслав Переходько, а ще цілу вдячність і визнання глядачів.

Лідія ШМИРКО,
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО